

TER OVERDENKING.... door O. Vossema

Nederigen en hoogmoedigen

Psalm 138, vers 6: “Want de HEERE is verheven; toch ziet Hij om naar de nederige, maar de hoogmoedige kent Hij van verre”.

Bijzondere tekst waarin we ontdekken dat er onder de mensen zijn die nederig zijn maar er blijken ook hoogmoedigen te zijn. De nederigen krijgen aandacht van de Heere God, Hij ziet naar hen om. Bij de hoogmoedigen ligt dat anders, want God heeft hen van verre in de gaten en kent ze, Hij weet wat er gaande is in hun gedachten. Dan vraag ik mij af: waarom is de ene mens nederig en hoezo zijn er ook hoogmoedigen?

Hoe komt dat zo, dat daar vaak zulke grote verschillen tussen mensen zijn, want ze zijn allemaal vanaf hun geboorte uitgerust met een geweten waarin de Heere God Zijn basisprincipes heeft vastgelegd ‘zodat zij niet te verontschuldigen zijn’, volgens Romeinen 1:18-20. Dat heeft m.i. alles te maken met eigen keuze. Ben je bereid om de Schepper de eer te geven en in Hem te geloven of ben je zo eigenwijs om je eigen ik voorop te zetten. De nederigen kozen kennelijk de goede kant, want de Heere God ziet

naar ze om, Hij bekommert Zich om hen.

Dat blijkt bij de hoogmoedigen niet het geval te zijn, want die heeft God alleen maar in de gaten van verre, vanuit Zijn verheven positie.

Toch is alles wat van God te kennen en te weten is in hun bekend, volgens Romeinen 1:19, maar ze hebben zelf heel bewust besloten daar geen rekening mee te houden. En dat heeft kennelijk gevolgen en de Heere God houdt daar rekening mee.

David was in die zin ook nederig, want de Psalm begint met de woorden: “Ik zal U loven met heel mijn hart”. Hij looft de Heer en zingt psalmen van en voor Hem en David buigt zich neer ‘naar Uw heilig paleis’.

Dat zijn allemaal handelingen die voortkomen uit het besluit van David om zich tegenover de Schepper nederig op te stellen en Hem de eer te geven, hoewel David zelf koning van Israël was op dat moment.

Er ging ook regelmatig behoorlijk wat mis in Davids leven, maar steeds komt hij tot inkeer en buigt zich neer en verootmoedigt zich.

Vers 7: “Als ik middenin benauwdheid verkeer, maakt U mij levend: U strekt Uw hand uit tegen de toorn van mijn vijanden, Uw rechterhand verlost mij”.
Die vijanden zijn de hoogmoedigen, de ongelovigen die ervoor gekozen hebben de Schepper niet de eer te geven die Hem toekomt.
Nog een prachtig eerbetoon van deze Psalm in vers 8: “De HEERE zal Zijn werk voor mij voltooien; Uw

goedertierenheid, HEERE, is voor eeuwig”.

Ook in Psalm 57:3 schreef David dergelijke woorden: “Ik roep tot God, de Allerhoogste, tot God, Die Zijn werk aan mij voltooien zal”.
En als afsluiting in Psalm 138 nog de bede: “... laat de werken van Uw handen niet los”.

In één van de laatste brieven van Paulus lezen we Gods garantie dat Hij het ‘goede werk’ dat Hij in ons begonnen is pas voltooien zal ‘... tot op de dag van Jezus Christus’ (Fil. 1:6).

Dat geeft de nederigen moed, dank U wel geliefde God en Vader.

